

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizethetni a kiadóhivatalban és
 minden dohánytőzsdében.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Durvaság.

*Régi vesérialak Strossmayer
 Ason magyarfalók között,
 Kikkel az uri gavallérság
 Oly sokszor összeütközött.*

*Egykor tisztelte még a nőket,
 Nőket soha ki nem zavart,
 Csupán férfiban gyűlölte
 Kenyéradóját, a magyart.*

*Nincs mit csodálni hát azon se,
 Hogy most Rohitson mit papolt,
 Hogy az öreg — csak halad ő is —
 Már a nőekkel is durva volt.*

*E változást, e férfiatlant
 Vajjon mégis hát mi teszi? —
 Több-e keble gyűlölködése,
 Vagy több kebelébeu — a szessi? —*

Garantirozott hírek.

(+) **Sándor szerb király** utánozni akarván a nagy uralkodók királyi sarjait ő is rangján alul házasodik. Belgrád utcáinak sarkain kiragasztott eljegyzési kártyán a szerb király tudatja népével, hogy menyasszonya özvegy asszony és *Drága Masin*-ának hívják. Ezzel a *drága masiná*-val akarja a fiatal **Sándor** király dinasztiajának faji fejlesztését előmozdítani. Igéri népének, hogy a faji fejlesztés munkáját teljes erővel fogja végezni. Hogy eme ígérétenek mennyiben lesz képes megfelelni, erről csak a *Drága Masina* lesz hivatva ítéletet mondani. A menyasszony apja *Panta* volt. A szerb király szép *bandába* házasodik bele.

(*) **A városházán** a kánikulában is sok foltozni való akadt, mert a szabadságidejét Bártfán élvező *Szabót* többször is haza rendelték.

(!) **Szalmaözvegyek öröme.** A felső bíróság elvül kimondotta, hogy a feleségétől külön valva élő férj házasságtörése nem képez válási okot. Minthogy a szalmaözvegyek is bizonyos időig különvalva élnek feleségeiktől ezen idő alatt elkövetett házasságtörésük sem képezhet a felsőbb bíróság döntvénye szerint, válási okot.

(♂) **László Albert és a fiumei czápa.** Az angol flotta tisztjei *Fiume* városában lámpással keresték a magyar *himnusz* köttáját, de ilyen exotikus csemege még *Fiume* városában sem volt kapható. A sovíniszta lapok ezért hazafiatlansággal vádolták a fiumei signorokat. A Debreczenben járt és itten rengeteg kolbászt elfogyasztott fiumeiek ezen vád alól magukat tisztázni akarván *Simonffy* polgármesterhez, mint *Fiume* diszpolgárához nyilatkozatot küldtek be, melyben azt állítják, hogy ők **László Albert** debreczeni könyvkereskedőtől több ezer példány *himnusz*-kötét hozattak, de az egész szállitmányt a fiumei czápa elnyelte. **László Albert** már be is adta kártérítési kérését a fiumei czápa ellen.

(♂) **Minden híreszteléssel szemben** kijelentjük, hogy nem igaz, mintha **Márk Endre** a csütörtöki városi közgyűlésen az iránt tett volna indítványt, hogy a debreczeni temetők régi sírfeliratainak tanulmányozására egy szűkebb bizottság küldessek ki, melynek tagjai között kivüle még **Óry Mihály** is helyet foglaljon.

(?) **Jubileum.** A debreczeni pinczerek nagyban készülnek a „Pinczer egylet” 25 éves fennállásának jubileumára. Az ünnepélyt rendező nagy bizottság egy hat tagból álló bizottságot választott, hogy ezek dolgozzák fel az egyesület 25 éves történetét s pontosan számtsák és mutassák ki schvarz auf weisz, hogy a lefolyt 25 év alatt a debreczeni pinczerek mennyit *bliczczeltek* a vendégektől.

(**) **Juan-tsi-kai** helyesebben *Csikán János* shantung kormányzó s eredetileg kedves honfitársunk a dementalás terén oly szaktekintély, hogy ha Chinában oly magasra nem vitte volna e részbeni tapasztalatait, kétségtelenül még a magyar „Nemzet” is nagy örömmel igénybe vehetné.

Gyarmatpolitikai dal.

Szép dolog mostanába
A vagyon, a kincs;
De hát van-e ország, hol
Erre szükség nincs?
Van-e még nagyhatalom,
Mely, most vesztegel: —
Most amikor Kinába

Szépnek mondható biz' az
Ily politika,
Ott, a hol az országban
Nincs baj, hiba: —
De ahol több ilyen van,
Mint az ezeres:
Ott az ilyen hatalom
Mit keres? . . .

Menni kell? . . .

Mért maradnánk mi itthon,
Ugyan bizony miért?
A kik mindég áldoztunk
És felesérltünk vért —
Most, amikor kaphatnánk
Jó osztalékot? . . .
El tehát el Kinába,
Hipp, hopp, hopp! . . .

Miért Kinába menni
Vágni czopfokat.
Mikor itthon is bőven
Leljük azokat? . . .
Azért, hogy a hatalmak,
Ha osztózas lesz —
Azt mondják majd minekünk;
Hess, hess, hess! . . .

Kinos kérdések.

A honvédelmi minisztert jubilálják-e csupán vagy pensionálják is?

*

Ha csakugyan élnek még Pekingben a követek, kisebb-e ezzel a hatalmak éheltetlensége?

*

Az angol flotta fiumei ünnepségén mondottak-e lelkes pohárköszöntéseket a burokra?

*

Ha Strossmayer püspök semmit sem fogad el a magyaroktól, miért nem mond le?

Gólya Friczi

a vakációban.

Rajongó sohse voltam,
de ha leszek, a vidéki életet
nem teszem rajongásom tárgyává. Hat krajezárt veszi-
teni egész délutáni kártyá-
zásban: ez már mégis csak
sok a kevésből.

*

A mamám már majd-
nem rávett, hogy rajzoljak
neki monogrammot az ab-
roszokra.

*

Ha váltó-óvásokat nem
kapnék, azt kellene hinnem,
hogy a világ megállott erre
a vakáció időre.

A romániai zsidóüldözésről.

— Hej melegök van most a szegény zsidóknak Romániában, — sóhajtja egy debreczeni uriember egy társaságban, mire egy másik ur imigyen felel:

— Inkább vagyok én Romániában zsidó, mint Kinában keresztény!

Szomjas Péter

városi lendőr.

Még ez ám az igazi tubák, amit az én Sándorom, a czerb firfjak és czerb asszonyok huszonnegy éves fíjatal kerálya cselekedett, elvette a 39 esztendő Drága Masina özvegy női szemilyt, a ki se nem helczegnő, se nem gorófné, se nem báróné, hanem ezelőtt a Sándor idesanyjának, a Nathálijának vót szógálója.

Van is emijatt nagy felfordulás Belgerád országban, de olyan, hogy a kinaji öklöndözök lázadása hozzá kipest kis miska. Peig hát vótakip nem értem, hogy

mír óbégatnak annyira, aszongya az ulyáság, hogy a czerbasszonyok hajzatokat kibontják, oszt ugy szaladgálnak a falvak ueczzájain. Én ides Istenem, hisz a pókhasu Demeter czivis nemzetes uram is elvette tavaly a cselédjít, még se lett belőle baj, olyan nemzetes asszony a mámma, mint a pinty.

Vagy hogy a Sándorom király, hát első sorban van egy debreczeni muskotály czivis olyan ur, mint ű, másodezor ha a herczegnek, gorófnak és más halandó embernek szabad a szive szerint választani, mir ne szabadgyon a kerálynak.

Igaz hogy van e kis bibije a dolognak, aszongyák, hogy egy kicsit vin, de e nem baj, annál tapasztaltabb, hanem az mán tubákosabb, amit az ulyáságba olvasok, hogy a Drága Masina menyasszonyho köze vót azelőtt Milánynak is, az is igaz, hogy így osztég Sándorom veje lesz az idesapjának, vagy legalább sógora, de mindenesetre rokonságba kavaródnak, meg hát nem idegent visz a házho, de ha azt tekintyük, akkit Sándorom mondott a nipnek, hogy ű azt akarja, miszerént a gyerek házasságon belül szülessik meg, akkor meg ippig hogy helyeselni kell a házasságot sőt becsületbeli kötelessége elvenni a Masinát s helyrehozni azt a fíjunak, a mit az idesapja hibádozt, mer így tesz egy vigécz is, nemhogy egy kerály.

Van ebbe ugyan ekkis politika is a Sándorom riszirül, mer ha el nem venné, akkor az ujszülött gyerek testvirje lenne, oszt ketten jussolnának a vagonba, oszt meg kéne vele osztzkodni az ország felett, így meg osztég aszongya a gyerekeknek, hogy hátrább az agarakkal, maj csak én utánam jussolsz, mer hát fíjammá vállaltalak, oszt várakozz, mig hám ürül.

Hanem ammán disztóság, hogy a czerb kormány beleavatkozik ebbe a dologba, lemond az egisz miniszterjom, mer csekilynek tanájja ű Drága Masinaságát, hássen mi köze tüle, a debreczeni czivis mán ennél sokkal okosabb, mer ha a fíja valami uti czifra, házi rossz dámát vesz el, vállat von oszt aszongya bannya a kánya, nem én ilek vele, ű il vele.

Meg is hitt engem Sándor király ű Felsige a megüresedett lendőrminiszteri állásra, de visszautasítottam, hogy hát mégse hagyom itt Mihályi felögyelgő urat, mer nagyon szeretem.

Igaz is, most jut csak eszembe, hogy nagyon

megharagudott a felögyelgő ur a multkorijír, hogy kiirtam a bivaj megnyergelist. Nahát engegygyik meg felögyelgő ur, most a csöndér illetibül egy dicsősíges dógot mondok el. Mikor Szovátra rendeltik ki ölsparancsnyoknak, az egisz községi kupaktanács ünnepilyesen várta a közsigházán. Ott ültek a tornáczon, pipáltak, a beszídek vigeztível Mihályi sanda szemeivel odaniz a bíró szájából kilógó gyönyörű szíp tajtik pipára, oszt aszongya :

— Ní, bizony Isten majd azt hittem, hogy tajtik az a pipa.

— Hát az is — vágja vissza a bíró.

— Én valójában azt hittem, mer ha így rátekin az ember, azt kell hinnie, hogy tajtik — forgatja a szót a felögyelgő ur.

— Persze hogy az — feleli a bíró, de mán ekkorra düjjett a szem .

— Hát akkor nem paszuly! — mondja Mihályi.

— De nem ám — szól a bíró felugorva.

— Nem is mondaná arra senki, hogy nem tajtik — szól mesmeg Mihályi.

— Iúinnye akki világra teremtette ezt a rongyos pipát, én minditig azt hittem, hogy tajtik — szól és ugy a földhő csapja, hogy darabokra török

Igy lütte meg szóval a szováti bíró, filt is tüle attul kezdve mindenki a faluba.

Müvelt asszony.

Kétszer nősült eddig
Az én Pál barátom,
És daczára annak
Boldognak nem látom.

Első hitves-társát
Minden áldott napon
Mert nem vala müvelt.
Kézzeel verte nagyon.

A második müvelt,
Fölötte is képzett,
Ez már most a bottal
Gyakran veri ötet.

A „Dongó“ képes levelező lapjai.

(Képek nélkül.)

Kálváriára
Lánykát ha várja
Bohó szerelmes,
Ez veszedelmes.

Keresd, kutasd
Debreczen fényét :
A betörők
Gyűjteményét.

Gyere babám
A „Kis pipába“-ba,
Onnan jutsz a
Menyországba.

Mindenkire
Jut itt kortes :
Egyik állást
Másik — bort les.

Félreértette.

Csóka Jóska részegen jön haza. A konyhába belépve felesége észre veszi állapotát és nyelvelni kezd.

— Hát te mán soh se javulsz meg? Má megin ittál?

— Itt állok galambom, itt állok.

Hála.

— Uram én kimentettem az ön anyósát a Dunából.

— Köszööm, de most fusson ám, mert magát dobom a Dunába!

Körmönfont Gergely ügyvéd

védbeszédei.

A kir. közvádoló ur Kohn Salamon urat a btkv. 416 §-ába ütköző vétkes bukás miatt vádolja azért, mert *mérleget nem készített*. Igaz, hogy védeczemet ez a részleges körülmény terheli, de e miatt nem büntethető, mert iparigazolványa nem lévén ennek hiányában *mérleget nem is készíthetett*. Ennek alapján kérem védeczemet felmenteni.

*
Azzal van vádolva Méreg Mihály védeczem, hogy Balázs Mátyás hizóját ellopta; sulyosító körülményül hozza fel a vád azt, hogy a cselekményt

épen a disznótor előtt való napon követte el. A vád nevésséges. Hiszen védeczem cselekménye a jogos védelem legeklatánsabb esetét képezi. mert a hizót ennek élete ellen intézett közvetlen veszély elől megmentette. K. v. f.

Debreczeni ekhó.

Csiky Lajos: A minek életemet szentelem az egyedül a ref. egyház.

(Visszhang: *Fegyház.*)

Dóczy József: Zeneszerzéssel foglalkozom évek óta. —

(Visszhang: *Köta.*)

Fiatal özvegy: Mindenkor legyen csak egy betevő fatatom téjjel.

(Visszhang: *Éjjel.*)

A férj panasza.

Jó barát:

Nem hizelgés, hiven mondom
Irigyellek jó barátom,
Minap láttam feleséged,
Elgázol, ha ki nem térek!
Bicziklin ült felségesen
Földre nézett negédesen.
Minden ember rája nézett.
Ifjut, aggot megigézett.

Férj:

Jó, jó, pajtás, szépen mondd.
Összebeszélisz sok bolondot:
Hej! csak én is dicsérhetném!
Mikor délben már ehetném!
Ha az ebéd kozmás, égett,
S mérgeledöm én e végett,
Ráadásul jól kinevet,
Jó barátim! — nösüljetek!

Ügyesen.

Beteg: A másik fogorvos azt hirdeti, hogy fájdalom nélkül huz fogat. Ön is?

Fogorvos: Hogyne. Amit az tud, azt én is tudom.*Beteg*: Akkor kérem, huzza ki ezt a fogamat.*Fogorvos*: (Megteszi, mialatt a páciens kegyetlenül ordít.) Fájt?*Beteg*: Bosszantóan.*Fogorvos*: Lássá, ezt nevezi *amaz* fájdalom nélküli foghuzásnak!

Fürdői levél.

Bártfa, postabélyeg kelte.

Kedves szerkesztő ur!

A multkori levelem írása közben befagyott a tintám, már kiengedett, de ne higgye, hogy a nap hevétől, hanem a kályha melegétől, de ha azt hiszi, hogy csak egyszerűen be kellett gyujtani a kályhába, hogy egy kis melegre szert tegyünk, akkor nagyon méltóztatik csalódnai.

Oh nem! Nem azért fizetünk itt lakásért naponkint 5 frtot, hogy az még ilyen fölösleges tárggyal felszerelve legyen. Itt ugyan azt az elvet vallják, mint Debreczenben, ahol holdtelte idejében nem gyujtják fel az utcái lámpákat, még ha vágni lehet is a sötétséget. Itt is azt mondják, ha a kalendárium nyarat jelez, akkor ne tessék fázni, még ha jégesapok csüngnek is le a háztetőkről. De tudja Szerkesztő ur, hogy nekem nem imponál a kalendárium csak akkor ha váltólejtáratokat jelez.

Erélyesen követeltem tehát a házi gazdántól egy kályhát. Kaptam is, de esövet nem. Már pedig mit ér a kályha cső nélkül. Akár mennyit gyujtunk bele csak füstöl, de nem hevit.

Az egész fürdőt felkutattam egy használható csőért. De itten valamennyi cső el volt romolva, nem lehetett használni, még kevésbbé a kályha lyukba beleilleszteni. Az egyik vastag, a másik vékony, a harmadik meg görbe volt és így tovább. Már feladtam a reményt, hogy a kályhába tüzet gyujthassak a midőn hirtelen eszembe jutott, hogy szerencsére hoztam magammal egy csövet és csodák csodája ez a cső épen beleillett a kályhába de itt újabb csalódás ért engem mert a kályha a sok zaklatástól széjjel ment még mielőtt jótékony tüzével felmelegített volna. Így jár az ember, ha a kályhába a csövet nem tudja akadály nélkül beletenni.

Tisztelő hive

Rola Zsajos.

N. B. Ezen levelet mér a mult héten irtam, de a téli kabátom zsebében felejtettem. Most már itt is nyári ruhában árhatunk.

Dicséret.

Temetésnél énekel a kántor.

I. *czivis*: Ejnye komám de jó torka van a kántor urnak.II. *czivis*: Hát még inni látná kend komám.

A kórházban.

Az orvos megáll a kórház udvarán, vele szembe jön az ételhordó szolgál, fején egy nagy üsttel.

Orvos: Tegye le az üstöt, hadd látom; milyen étel van benne.*Szolga*: (leteszi az üstöt) Tessék parancsolni orvos ur.

Az orvos veszi a kanalat és kóstolgatja erősen az üst tartalmát, melyhez savanyu képet vágva. rárival a szolgára.

— Micsoda kotyvaléket főztök ti a betegeknek már 10 kanállal ettem és nem találok semmi izt benne.

Szolga: Kérem alásan orvos ur, hiszen ez nem éte!, hanem mosogató viz.*Orvos*: Az már más.

Orpheum.

Roland a Bika mulató férfi starja közkívánatra először lépett fel vasárnap este óriási közönség előtt. Tízszor is hívták a lámpák elé. Különös tetszést aratott „25 év mulva“ című kupléjával. Ezen kuplé szerint 25 esztendő mulva minden másképp és fordítva lesz. Egy azonban bizonyos t. i. hogy Roland 25 év mulva is ugyanezen kuplékat fogja énekelni. A közönség folyton kiáltotta: örült! örült!

*
Philipis urhölgy lábművészete oly csodálatos, hogy a néző közönség fejébe száll tőle a vér.

*
Tordai Gábor lefőzni készül a Bika mulatóba magokat produkáló gigerli akrobatákat. Ezen akrobatáknak csak úgy száll fejökbe a bor, ha fejükön tótágot állva isszák. Tordai Gábor ellenben be tudja bizonyítani, hogy neki a bor akkor is a fejébe száll, ha lábán állva issza meg azt.

*
Szigeti Giza nagy tetszés mellett éneklé a Dreyfus fülbemaszó dalát. Közte és Dreyfus között mindössze az a különbség, hogy Dreyfusnak csak a francia hadsereg nem akarta elhinni, hogy ártatlan. Szigeti Gizinek pedig más sem hiszi el.

Debreczeni expedíció Kinában.

— Hareztéri tudósítás. —

Szesing Icsang tudósítónktól.

Mint megbízható forrásból értesültünk, — tekintettel a Kinában uralkodó örült vandalizmusra — városunkban is alakult egy díszes expedíció, mely legközelebb fog Kinába utazni. Az expedícióban részt fog venni több helybeli hírlapíró is, kik a helyi sajtó hareztéri tudósítójaiként kelnek a hosszú tengeri utra. A „Debreczeni Ellenőr“-től a kifogástalan hirszerző, Lőw József fog a kínai szikes földre menni, ki egyebekben Than Gyula szíves jóindulatából már a holdat is keresztül-kasul beutazta volt. A „Debreczeni Hírlap“ íj. Széll István éle-buvárt bizta meg a tudósítás pontos megküldésével, a „Debreczeni Ujság“-tól a szelid arczu, a lepke könnyű mozgásu Varga (Weisz) Samu fogja elhagyni a fiunei kikötőt, ki is a „Mária-Therézia“ csatahajóra telepedvén, meg sem moccezan Takuig.

A város egyetlen ellenzéki lapja a „Debreczen“ is képviselteti magát az expedícióban, a nagy egyetértésnek ez fogja szolgáltatni a paprikát. A Debreczen képviselője nem is lehet más, mint Sipos Béla a ki, hogy a kínaiak hittérítőnek ne nézzék, albuszt ragaszt a esókok által megkopaszodott ajkai felett.

A fent nevezett hareztéri tudósítók részére a páros bugyogókat Tóth Ferencz kitünő frak szabász és gombjukász, az angol sisakokat pedig Kálnai Lipót ismert kötszerész fogják készíttetni. Az ut fadaralmait enyhítendő pedig a jelzett tudósítók s az alább irottak alá Farkas Bertí mátai biztos bányánk 50 darab jól

ügető debreczeni öszvért ajánlott fel, mi az expedíció tagjai között óriási lelkesedést idézett elő.

A halált nem ismerő expedícióban ott találjuk Márk Endre ismert nevű ügyvéd érdekes alakját is, ki is azon eszme megpendítéséből csatlakozik a messze távozókhoz, hogy a nemzetközi hatalmak szét akarják rombolni a kínai császári sirhalmokat, nevezett ebből kifolyólag hetek óta fött tojással él s napjában többször villanyoztatja magát.

Különben az elszánt expedícióhoz Péter Gábor ősi csont gyűjtő is csatlakozni fog, ki — mint hírlík — három hordó zsendicét is fog magával vinni, mivel elvitázhatatlan tény, hogy a kövér emberekre nézve rossz hatással van a kínai klíma.

Továbbá ott látjuk az expedícióban Lengyel Imre nyomda és könyvkereskedő tulajdonost is, ki hogy meglepőbb szint öltön a társaság, a városi és Petőfi dalegyleteket is magával viszi, melyek annak idejében közös akarattal s Márk Endre dalegyleti elnök személyes vezetése mellett a pekingi falakra kapaszkodva adják elő „A pekingi temetőben van egy sir“... című magyarból átültetett kínai népdal egyveleget.

Az expedíció tömkelegében van Koszorus Kálmán adópenztári ellennagy is, ki bizalmas körben oda nyilatkozott, hogy kerüljön bár az életébe, de addig nem vitorlázik vissza bércz övezte szép Magyarországra, míg Peking összes kapuinak kulcsa a zsebében nem lesz.

Részt vesz különben az érdekes expedícióban városunk több előkelősége is: Csiky Lajos ev. ref. lelkész, raboktató, Öry Mihály polgártársunk, ki mikor tudósítónk nála járt s utazása czélja felől tudakozódott, ennyit felelt: „Tudja ujságíró öcsém, meg akarok figyelni egy urat.“

Vannak aztán még igen sokan, számszerint ötven tagból áll az expedíció.

Az indulás a közeli napokban lesz, mi fényes ünnepegek között fog lejátszódni. Ezt megelőzőleg az indulás előtti napon nagyszabásu tüzijáték lesz a nagyerdei „Dobos“ pavillon dísztermében, mit egyelőre is sikerültnek mondható banket fog követni a következő menüvel:

Cserebogár leves, apró szöcskével.
Fecske fészék, varju tojással.
Patkány szelet, tengeri hagymával.
Teve sült, olajban barnított sáskával.

Italok:

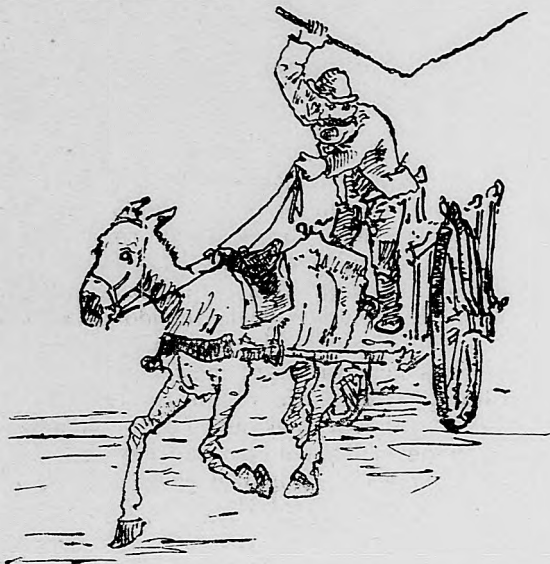
Boxer vér, hölénny tej és krokodil zsír.

Az ezekhez illő és megkivántató nyomtatekkal pedig Konrád János mézeskalácsot gyártó polgártársunk fog kedveskedni, ki mivel egy időben Kinában is lakván, már hetek óta csináltatja az izletes kínai papucsot.

A mi a feltünést keltő expedíció ruházatát illeti, az a czél tekintetében non plusz ultra. Először is a borotvált fejre készített hűsítő angol sisak, lengő zöld túll szalaggal, surah selyem bluz, piros bugyogó, fehér alapu, piros csikos harisnya s fa papucs. Egy-egy hat lövetű revolver, angol vitör s magyar fokos, mi nagyobb részt az öszvérek nógatására szükséges. Minden egyes tag egy egy gyorstüzelő ágyut visz magával s kizárólag Márk Endre visz magával még egy Szonékfele angol gyártmányu mezei dinamit szórót.

Ifju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

A lú vót a hibás, mer az ü fejibe állott abbor, akkit én megittam, máskipp nem mászott vóna be vélem akkocsmába, mer esztet egy józan lú nem teszi. Ammint a Pukkantóba elveztem az ivást, mondog mámmeg elmegyek a Sárgarigóba, oszt mer mivel a lú is velem vót tajiga nélkül, hát felültem rá. A kocsmá ajtajába elkesztem a Nyalkát sarkantyuzni, ammeg csak nízem a fene a girhes csonttyát, hogy toszul be felé az ajtón, még a szemödökfa le is sodorta a kalapomat. Persze hogy azír elsőgygyire engem vágott kipen Csucsi Balog, nem a lovat, aut kitessikelt benünket egy tőgyfaszékkal. Kítelen vótam oszt buvombá bánatomba más kocsmába menni, eiballagtam az „Oroszlán“-ba, oszt mir azír, mer iltem a gyanuperrel, hát mán oda gyalog mentem be.

Kikírttem egy üveg italt, savanyu vót, de nem is csuda, mer ojan sok fireg bántya mán a szöllöt, hogy temintelen, akkit a *filipszer* vagy *czirokfireg*, vagy hogy a gutába hijják meghágy belöle, asztat elpusztítja a *fene-rossz-pára*.

De hát a hun lú nincs, a számár is jó, ittam. Nemsokára bevetődött a nagyfülü Lókodi komám is, akkinek a fejín kétfelöl ugy csüng a fertelmes fű eji akar a légyesapó, de szélmalom vitorlának is beválna. Oda ült az én asztalomho. Fogyott a karczos. A másik asztalnál meg két ur beszélgetett, az egyiknek fekete pápaszem vót a szemín. Kérdem Lókoditúl, hogy ki a? Aszongya az egy vak csillagász Pesrül.

Na még ijét se pipáltam, hát oszt hogy vizsgázza a csillagot, ha vak, kértem tülle. Aszongya: „Erígy csak lökd fel a könyököt hátúrúl arrul ért, mingyá meg tudod. Szót fogadtam, nagyot böktém a könyökín, hogy még a pápaszemje is leesett, de abba a perczbe mán az én kalapom is repült oszt csakugyan annyi csillag jáeczadozott a szemem előtt, hogy sok, mir azír, mer kipen vágott.

Nem várta be Lókodi, hogy elmagyarazzam neki mit láttam, hanem aló usgyé elszalatt, mint a nyul, én meg utánna, de sehosse tuttam elfogni. Vissza se mentem osztán, a bor árát maj felkrétázza a kocsmáros. Mirgembe oszt vettem egy pizir Friss Ujságot, aval ballagtam haza. Otthon mondom oszt Miskának, gyere csak olvasd, mond-i esöt? Elkezdí olvasni, aszongya hogy a *rác király* házasodik, oszt elvesz egy *Derága* szíp asszont, akkit az apja irígyel tülle, meg oszt a milisztérijom se haggya helybe. Na emmán baj, mondog meg kék vigasztalni, meg oszt ellátom jó tanácsesal, mer mikor a városi dalármiskák Belgrádba vótak, nagyon szívesen látták őket a rácok, még a kiráj is tiszteltette őket, hát e vigett oszt szerettyük, magam is ott szeretnék lenni abba a lakadalomba, mer a dalármiskák tisztára meg lesznek hiva, oszt azoktul meg én mán többet el nem maradhatok, mint ahogy mán Szakmáron is jelenleg vótam véllek.

Mondog oszt Miskának, vegyél csak elő papirosat, pennát, tintát oszt irjad, ammit diktálok. Irta. Aszondom hogy:

Iekintetes felsíges ur, szerb király, szerbucs!

Hogy az asszonyi állat drága ne vóna, meg oszt nyiha veszedelmes, arrul szó sincs, mer a mult hetekbe tulajdon magam is majd agyon ütöttem Dűbbencs szomszidot, ammir a felesígem eránt el vót buva a kamarába a juhászbundába, de söt az asszont meg is öklöztem czudarul, ugy hogy ha meg tecczene látni, tudom megfelhözne tülle, mer ojan daganat van a szeme alatt, meg a homlokán, hogy kegyetlen pocsik tülle, a lovam el nem veszi a kezibül az abrakot.

De mindazonáltal mer hogy mégis csak kell, hogy legyik akki az embernek a fejrínműjít, ingít, gatyáját, mójít rendbe tarcsa, gunyáját megfótozza mi egymás több afféle, meg oszt a lebbencs tiszta se ojan izü, ha nem fejrí cseléd forgolódik a tűz körül, hát mán csak a kosztya vigett is csak asztat komendáalom, hogy ne hallgassik az ides atya urára, akki ugyis nagy kókler, mer azír, hogy neki nem kellett az asszony, oszt elvált tülle, de kellett a másé. Most is szokott ü a szoknya után szaladgálni, asztat csak Ziesi Jenő goróf ur tunná megmondani, akkivel együtt szok vadászni, de mire...hüm?

Igy oszt ebbe megállapottunk vóna, hogy asztat a Massin Drága nevezetü menyecskeket vegye el, akki meglehet ugyan, hogy lesz még drága is, de hát magának felsíges ur van pize mint péva. Oszt remílem, hogy rüllam se felejekzik el meg a Debreczenyi dalármiskákrul, mer ott akarunk lenni a lakziba.

Tiszteltetem a menyasszonyát, asztat a drága szíp asszont, jó egíssíget kívánok, hát arra van i ijen nagy szárazság?

Irtam Debreczenbe, kánikulai hősíge

Ifju Bugyi Sándor emká tajigás.

NYÁRI RUHÁK TISZTÍTÁSA

leggyorsabban és legkifogástalanabbul

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utcza 42. sz.

Vékony Dénes

másod osztályu írrok tünődései.

— Már megint milyen vörös a maga cipője, így szólt a minap a szenátor ur.

— Bocsánatot kérek tek. tanácsos ur, nincs már korom a lábasunkon otthon, hogy befekethettem volna, mert a subiezkot elhasználjuk fekete kávé helyett, mikor nagy ünnep van a háznál.

A vérem hidegnek elég hideg, de azért még sem sorozom be magamat a „Csuszó-mászók“ osztályáb. Ebből kifolyólag maradok hát örökös II-od osztályu írrok.

Válási ok.

A kis Bereginé berohan legkedves barátnéjához Leontinhoz és sirni kezd.

Leontin: Mi lelt kedvesem.

Bereginé (zokogva): Válok az uramtól.

Leontin: Na miért?

Bereginé: Miért? képzeld. Meg akarom lepni az uramat s nem írom meg hogy mikor érkezem haza a fürdőről. Reggel négykor megérkezem, lassan benyitok a hálószobába és mit látok: alszik.

Leontin: No ez természetes reggel négykor . . .

Bereginé: De az én ágyamban. . .

Leontin: Kedvesem te tulzasz, hisz férjednek csak szabad. . .

Bereginé: Ki beszél itt férjemről?

Leontin: Hát ki aludt ott?

Bereginé: Ki? Hát ki! Annak a nyomorult orfeum truppnak a primadonnája . . .

A hivatal.

— Hallod, abban az ügyosztályban igazán olyan sok dolguk van a hivatalnokoknak.

— No igazság szerint nincs dolguk, de avval van sok dolguk, hogy eltakarják, hogy nincsen dolguk.

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermekek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

Bő Istenáldás.

Csupaki tanár urat családi öröm érte: felesége egy egészséges fiúval ajándékozta meg. Csupaki ur azonnal a hirlaphoz indul, hogy az örömhirt barátai és ismerőseivel tudassa.

— Andrisom — szól az asszonyka — hirdesd meg egyuttal, hogy dajkát is keresünk, de ezt a hirdetést háromszor jelentesd meg, úgy több jelentkezik és könnyebben választhatunk.

— Nagyon jól van, — szól a tanár ur — így lesz jól.

Másnap reggel dült ritkított betűkkel ott ékeskedett Csupaki tanár ur családi értesítése a hirlapban, az „Ujdonságok“ rovat után:

Barátainkat és ismerőseinket örömmel értesítjük, hogy a mai napon fiunk született.

Csupaki Endre tanár és neje.

A dajka-hirdetés persze az apróhirdetések között szerénykedett.

A rákövetkező nap reggelén első dolga volt a tanárnénak az apróhirdetést keresztül betűzni, de csak a dajka-hirdetés hiányát volt képes konstatálni. Csupaki ur is megakart a hiányról győződni, de ő már praktikusabban fogott hozzá; a vezérczikknél kezdte a keresést. Az ujdonságokig ő sem talált semmit, hanem azok után ott meredt rá, hogy:

Barátainkat és ismerőseinket örömmel értesítjük, hogy a mai napon fiunk született.

Csupaki Endre tanár és neje.

Csekélység az egész, — szólt flegmatikusán a tanár — azok az ügyetlen szedők összetévesztették a két hirdetést. Holnap bizonyosan helyreütik a hibát.

Harmadnap reggel mohón esték mindketten az ujságnak, hát bizony a kishirdetésekből ismét hiányzott a dajka-hirdetés, hanem az „Ujdonságok“ után szépen, ritkított betűkkel volt ki-szedve, hogy:

Barátainkat és ismerőseinket örömmel értesítjük, hogy a mai napon fiunk született.

Csupaki Endre tanár és neje.

Istenem, Istenem — nyögdécselt féláljultan önagsága — mit szólnak ehhez a fatális tévedéshez ismerőseink:

Csupaki egy ideig gondolkodik, majd megszólat:

— Hm, alighanem mégis én tévedtem s a dajka-hirdetést *egyszeri* megjelenésért, *ezt* pedig *háromszoriért* fizettem meg. Hm, tévedni emberi dolog.

Csupakiék nagynehezen kaptak dajkát ismerőseiktől halom számmra kaptak a gratulációkat a *hármás* ikerhez. Csupaki kollégái is mind fejszóválással és némi csodálkozással kívántak szerencsét a bő istenáldáshoz.

Javulás.

— A férjed még mindig olyan félenk mint vőlegény korában volt?

— Oh nem! Már anyósviczezeket is mer csinálni.

Diri Dongó üzenetei.

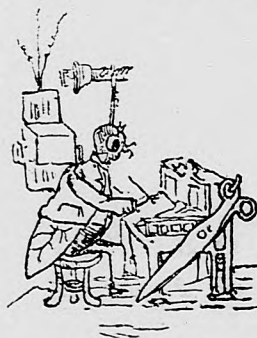
H. Nem mondhatunk mást. csak ismétljük régebbi tanácsunkat: ezentul a papirnak egyik oldalára se méltóztassék írni.

Gy—i. Megkaptuk. Köszönjük. A jövő hétre maradt. Kérjük látogasson meg bennünket.

Jan—csi. Nem közölhető.

Politikus. Ime, kedve szerint: A kormánypart órmánypart s mint órmánypart ármánypart s mint ilyenben benne van a pártármány. Vigyázzon, ha így folytatja, sajtórendőri vétségben fog kimulni.

Berlin. Megkaptuk. Üdv.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Kinrimek.

Az erdőben megy a *rabló*
 Nyerit lova egy *arab ló*
 Ez az ember *karján sebes*
 Lakóhelye *Karánsebes*.
 Ha eladom jól e *borjut*
 Nekem mindennap több *bor jut*.
 Ismered-e te *Veszprémet*
 Hol a boltos ád s *vesz prémet?*
 Felvettem a játszmat *makkra*
 Égett a pipám a *makra*.

A hiteles mérleg.

Bauchdunstné. Filipkám édes, nekem kül oz idén meni o Marienbadbo, mert noygon elhizok mogomt. Képzéljél csok, oz elüb mázsáltom mogomt és vogyok okurát 90 kilo!

Bauchdunst. És hol mázsáltál mogodot fiomkám?

Bauchdunstné. O tied mázsán omelikel oz özletben mérnek o szént.

Bauchdunst. Okor ledjed egészen nyogodt, mert nem nyomolsz tübet 50 kilogromnál!

Az okos papa.

Kóbika. Thátilében mondjál csok nekem, mi oz o fisikoi lencse.

Tháti. O fisikoi lencse oz van edj olejan lencse o... o... o... mibül o fisikusoknak csinálnak edj lencse tsospajz!

Kiadó és laptulajdonos:

S Z É K E L Y J.

Pártoljuk a hazai ipart!**Első debreczeni fésű-gyár**

Kandia-utca 15. szám.

Ajánlja a legjobb ökör- és bivaly szaruból készített fésűiből dusan berendezett raktórárt a n. é. közönség szives megtekintésére.

Készít továbbá minden szaruból előállítható tárgyakat a legjutányosabb árak mellett.

Ismételadóknek megfelelő engedmény!

Ugyanitt egy — a gépkezelésben teljesen jártas — magyar illetőségű szakember azonnal alkalmazást nyer.

Elsőrendű hazai szakerőktől!

Bámulatos olcsó és jó órák

kaphatók

Scheuer Ábrahám

órás üzletében, Debreczen Piacz utca 21. sz. a Tisza palotával szemben.

Ugyanott mindenféle óra javítás gyorsan és pontosan eszközöltetik.

Uj órák és javítások egy évi jótállás mellett adatnak ki az üzletből.

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan teljesíttetnek.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

Kegyes Ferencz legnagyobb Sirkőraktára

DEBRECZEN,

az Ipar és Kereskedelmi Bank palotájában, Piacz-utca 58. szám.

A legjutányosabb árak, pontos és szolid kiszolgálás.

Blousok, napernyők, férfi és női ezipők, fehérneműek, alsó szoknyák, férfi és női kalapok

rendkívüli olcsó árakon kaphatók

Székely Jenő és Társánál,

Főtér, Hungária mellett.

Olcsóbb és tartósabb az öntvényeknél.

Ór- és bivalyszaruból a legmagasabb napi árban megvásárolhatók.

M. K. EGYETEM
 VECYTANI INTÉZETE:

A
KRISTÁLY

SZT. LUKÁCSFÜRDŐI

HEGYIFORRÁS

IGENTISZTA

BICARBONAT

ÁSVÁNYVIZ

KAPHATÓ:

FÜSZERKERESKEDÉSEKBE

VENDÉGLÖKBE

ÉS MINDEN VASUTI

ÉTKEZŐ KOCSIBAN.

Debreczenben: Geréby Fülöp utócai, Csanak József, Kornhoffer József, Rickel József Zelmós, Czeglédy Józsefné, Szabó Zsigmond, Koncsák Géza, Hirsch Ferencz, Félégyházi János, Göcsey István, Tóth Kálmán, Roth Antal, Mayer József, Leidenfrost G., Békés Emil, Bán László, Váray János és Váray József jól felszerelt fűszer, esemege és ásványvíz kereskedésében.